

Geheime begraafplaats Hechtel ook wel de Duinen der gefusilleerden genoemd

tekst : infobord foto's: Rasker Rudi

Onze patriottische verenigingen zijn vertrouwd met deze plaats. Wij bevinden ons in de 302 ha van het Hechtelse gemeentebos, dat halfweg tussen Hechtel en Leopoldsburg ligt. Administratief bevindt het zich op het grondgebied van Hechtel; voor het Belgisch leger maakt het Hechtels bos deel uit van de militaire oefenterreinen van het Kamp van Beverlo. (Dit is de oorspronkelijke naam van Leopoldsburg voor het een gemeente werd en zijn eigen naam kreeg.)

WO II, de nazi's en hun gruweldaden maakten van het Hechtels bos de locatie van een geheim executie- en begrafenisoord voor verzetslieden en andere slachtoffers. Vandaar de naam "Geheim Kerkhof", zoals het wordt genoemd door de burgerbevolking.

Geheime verordeningen van het Duitse militaire bestuur tijdens de oorlog bewijzen ons dat de geheime begraafplaats van Hechtel tot stand kwam in 1942. "Met ingang van 18 mei 1942 dient door alle ondergeschikte autoriteiten een inventaris te worden bijgehouden van terechtgestelde gijzelaars en andere personen die door een Duitse krijgsraad werden ter dood veroordeeld. Verplichte vermeldingen zijn: familienaam, voornaam, plaats en datum van geboorte, begane misdaad, plaats en datum van executie, voormalige (voorlopige) begraafplaats. Zodoende zullen alle gevangenen die in België worden terechtgesteld, begraven worden op de militaire oefenterreinen van het Kamp. De bevelhebber van de 'Luftgau' (de 'Luftwaffe' in België) heeft ook bevolen dat alle gevangenen die standrechtelijk worden ter dood veroordeeld en terechtgesteld door het Luftwaffe-apparaat, eveneens zullen worden begraven op de militaire oefenterreinen van het Kamp van Beverlo."

Maar de Duitse bezetter beperkte zich niet tot het (her)begraven van slachtoffers die elders waren terechtgesteld. Hij ging ook over tot terechtstellingen ter plekke. De vier executiepalen die voor de kogelvanger staan (d.i. een houtenmuur van opeengestapelde boomstammen) dragen nog de sporen van gewersalvo's. Heel waarschijnlijk werden de executies uitgevoerd in alle vroegte, tussen 3 en 4 uur. Het executieterrein werd dan verlicht door de koplampen van de vrachtwagens die de gevangenen naar de plaats van hun terechtstelling hadden getransporteerd. Rechts, op de grasmat die grenst aan de executiemuur, wachtte de slachtoffers hun (voorlopige) laatste rustplaats. Met het oog op (latere) identificatie werd door de Duitsers op ieder graf afzonderlijk een genummerd paaltje in de grond gestoken.

Eind september 1944, toen Limburg was bevrijd, werden 204 graven met menselijke resten ontdekt waarvan er 174 werden geïdentificeerd als zijnde geregistreerde verzetslieden; voor de rest ging het om 20 onbekenden, 2 Britse RAF-piloten en 8 slachtoffers die door de Duitsers werden bestempeld als "misdadigers van gemeen recht". De Belgen hebben van de individuele paaltjes een kruisje gemaakt en bovendien nog een groot kruis opgetrokken dat zijn zegen geeft over de begraafplaats in haar totaliteit.

In de periode 1945-1947 werden de 204 teruggevonden lijken opgegraven en overgebracht naar de kerkhoven van hun woonplaatsen, tenminste wat betreft de geïdentificeerde slachtoffers. In afwachting van verder onderzoek wordt vandaag aangenomen dat geen enkel stoffelijk overschot zich nog op het geheim kerkhof van Hechtel bevindt. Wat er gebeurde met de stoffelijke resten van de twee RAF-piloten, de zogeheten misdadigers vangemeenrecht en de 20 ongelukkige onbekenden, die alleen door God gekend zijn, moet nog worden nagetrokken.

